

---

1

2019



# At vælge

---

# Indhold – At vælge

## 4 Børn og politik

– fire børn taler om politik

## 7 Guds rige og politik

– var Jesus politisk?

## 10 Kristentro

– politisk holdning

## 12 De daglige valg

– hvor ligger ansvaret?

## 14 Rød-Blå-Grøn

– politik på Facebook

– med byrådsmedlem Mads Panny

## 16 En aktiv del af Odense

– smenighedens sociale arbejde

## 18 En samtale om politisk ansvar og engagement

– med Gudrun Knudsen og Vibeke Dalsgaard

## 21 ›At lytte‹

– en stjernestund i Aalborg

## 22 Mette er landet

– portræt af Mette Holmgaard



## 24 Guds kald – til hvad og hvorfor?

– Bent Hylleberg om kaldsforståelse

## 26 Det er dig, som jeg nu kalder! Vil du følge mig?

– Bent Hyllebergs oplevelse af kald

## 27 Lederkonference i april

## 27 Navne

## 28 Færre præster i BaptistKirken, eller?

– dræn af præster

## 31 Kig ind i skatkammeret på [www.baptist.dk](http://www.baptist.dk)

– [baptist.dk](mailto:baptist.dk) på nettet

## 32 Hvad har deltagelse i KirkePlanterNet betydet for menigheden?

– menighedsstafetten i Holstebro



## 34 Som praktikant i Rwanda

– Cecilie Mølbæk Jørgensen fortæller

## 36 Dårlig til matematik

– klumme



Forsiden:

 Arkiv

Udgivet af Baptistkirken i Danmark  
Nummer 1, 2019 – 166. årgang

### Udgivelsesdatoer og deadlines

Nr. 2: 10. maj. Deadline 4. marts

Nr. 3: 19. juli. Deadline 20. maj

Nr. 4: 27. september. Deadline 29. juli

baptist.dk kan læses på [www.baptist.dk](http://www.baptist.dk).  
Følg også bladet på Facebook.

Bladet kan modtages som lydfiler på CD ved henvendelse til Sekretariatet.

### Redaktion

Hanne Kiel, ansvarshavende redaktør

tlf. 3190 8190, [hanne\\_kiel@hotmail.com](mailto:hanne_kiel@hotmail.com)

Vibeke Dalsgaard, tlf. 2262 8839, [sortebaervej5@gmail.com](mailto:sortebaervej5@gmail.com)

Jamie Cunningham,

tlf. 6089 1441, [jamielynn.cunningham@yahoo.com](mailto:jamielynn.cunningham@yahoo.com)

Lone Møller-Hansen, tlf. 2347 4015, [lone@baptistkirken.dk](mailto:lone@baptistkirken.dk)

Renathe Zimmermann,

tlf. 6165 2656, [ivrezimmermann@gmail.com](mailto:ivrezimmermann@gmail.com)

Gitte Elleby Jørgensen, redaktionssekretær

tlf. 2299 0424, [gitte@baptistkirken.dk](mailto:gitte@baptistkirken.dk)

Oplæser og ansvarlig for lydudgaven på CD: Ole Engel

# Hvis er ansvaret?

Det er politikernes. Det er det indtryk, man får, når man læser aviser eller lytter til samtalen ved kaffebordet. Det er politikernes ansvar, at verden er af lave. Vi andre ved nok, hvad der skal gøres.



[≡] Hanne Kiel

[📁] Arkiv

podcasten ›Farvel til de Folkevalgte‹ foreslår historikeren Asser Amdisen, at vi erstatter valg til Folketinget med en lodtrækning blandt voksne danske statsborgere. Hvis vi vil have folket til at bestemme, skal vi blot udtrække 499 og indsætte dem i Folketinget. Det har været en stor diskussion i radioen.

## Vi har selv valgt dem

Vi har de politikere, vi selv har valgt – og er vi ikke tilfredse med kvaliteten, skulle vi måske selv have stillet os til rådighed eller fundet nogle bedre. Vi kan fx alle blive medlem af et parti og derved tage ansvar for vores samfund.

## Samfundet er vores ansvar

Det er ikke de andres, ikke politikernes, ikke bureaukraternes, ikke kommunens, men vores ansvar, hvordan samfundet udvikles. Vi kan

stemme til valg, men vi kan også øve indflydelse på mange andre måder.

Vi transporterer os, vi spiser, vi gør rent, vi smider ud, vi arbejder – og hver gang har det en konsekvens for omgivelserne. Vi vælger, hvad vi vil og hvordan og dermed også den påvirkning, det har på samfundet. Ansvar er vores.

Samfundet er menneskers handlinger overfor andre, mens vi diskuterer, hvem der har ansvaret for at tage sig af problemerne. Kom ind i kampen og løft din del af ansvaret for din næste: tilbyd din støtte og hjælp med hverdagens problemer, vær bisidder eller besøgsven, saml affald i parken eller strik huer til de hjemløse. Vi kan alle bidrage med noget.

## Stemmeret – eller pligt?

Når *baptist.dk* nr. 1 lander i postkassen, er der udskrevet valg til Folketinget – eller også er det umiddelbart forestående. Her i landet har vi stemmeret, men det er også en pligt at engagere sig, tage stilling og give sin mening til kende i forhold til samfundets udvikling. Det er vores samfund – og vores ansvar.

Grafisk design: pedersen & pedersen  
Trykkeri: Jørn Thomsen Elbo  
Oplag: 3.000

baptist.dk er Baptistkirken i Danmarks kirkeblad og kan sendes til alle med tilknytning til en baptistmenighed.

Artikler er ikke nødvendigvis udtryk for Baptistkirken i Danmarks eller redaktionens holdning. Idéer, artikelforslag og digitale billeder modtages gerne.

Baptistkirken i Danmark  
Sekretariatet  
Lærdalsgade 7, st.tv., 2300 København S  
Tlf. 3259 0708 – mandag-fredag kl. 9-12  
E-mail: [info@baptistkirken.dk](mailto:info@baptistkirken.dk)  
Hjemmeside: [www.baptistkirken.dk](http://www.baptistkirken.dk)

Henvendelse om adresseændring til din lokale menighed.  
Dødsfald og nye medlemmer indberettes til Sekretariatet.

Gaver til [baptist.dk](http://baptist.dk): Kan indbetales på 3201 10042879 eller MobilePay 90519  
mærket »baptist.dk«. Gaver er fradragsberettigede efter gældende regler.

# Børn og politik

Hvad tænker børn på 10-12 år egentlig om politik? Hvad har de af drømme og anfægtelser? Det har jeg spurgt børn i Bethelkirken i Aalborg om. Jeg fik lov at bryde ind i deres Tweens-møde, og mens de andre bagte lækre julesmåkager, stillede fire modige børn op til en samtale om politik og demokrati. Augusta, 4. kl., Peter og Patrizia, 5. kl., og Asta der går i 6. kl.



[≡] Pia Duebjerg Andersen

[📷] Astrid Melkær Andersen

## Hvis jeg nu bare siger politik – hvad er så det første, der falder jer ind?

Larmende tavshed! – »Hmmm ikke rigtig noget«, siger de alle fire. Men de er enige om, at det mest er noget, der foregår i TV, og i øvrigt mest er for voksne – og for resten er det mega kedeligt, og alle benægter ethvert kendskab til politik.

## Slet ikke? Kender I heller ingen politikere?

»Nå jo, der er ham der statsministeren.« Augusta har lige glemt, hvad han hedder, men de andre kan supplere med, at han hedder Lars Løkke Rasmussen. Og borgmesteren i Aalborg hedder vist Thomas. Men ellers er det altså svært at huske, hvad politikerne hedder.

Asta – den ældste i flokken – synes dog, at politikerne er mega dobbeltmoraliske. Og det er for dårligt. Fx er det rimeligt mærkeligt og spild af papir, at der hænger vildt mange ens

valgplakater, nogle gange flere lige efter hinanden det samme sted. Især når de samme politikere siger, at vi skal passe på miljøet.

Der var også ham politikeren fra Alternativet, der altid fløj til folkemødet på Bornholm, selvom han sagde, at man ikke skulle flyve, men ellers mente han ikke, man kunne komme til Bornholm. Som Asta siger, så har hun altså været mange gange på Bornholm uden at flyve.

Pludselig kommer Peter da også i tanke om det med at sende kriminelle udlændinge ud på en øde ø. Det er simpelthen for dårligt. Det var meget bedre, om vi lærte dem at opføre sig ordentligt i første omgang – det kunne vi alle sammen blive enige om. Men det er måske ikke så let.

## Der kan I bare se, I ved jo en hel masse

Så smiler flokken lidt genert. Samtalen fortsætter over i hverdagsdemokrati. For i skolen er man jo faktisk også tit demokratisk. Både Patrizia og Augusta kan i hvert fald huske, at man en gang imellem skal stemme om noget i klassen. Det kan være, om man vil se film eller spille spil. Og alle fire kender også til elev-

»Samtalen fortsætter over i hverdagsdemokrati. For i skolen er man jo faktisk også tit demokratisk.«

råd. Patrizia fortæller, at i hendes klasse skulle man faktisk holde en tale, før de andre stemte på en. Se, det er jo rigtigt demokrati i børnehøjde.

I de andres klasser var det bare noget med at trække lod. Augusta fortæller, at på hendes skole er det først fra 5. klasse, man sidder i elevrådet, men de har alligevel leget elevrådsvalg. Hun meldte sig, men blev ikke udtrukket. Det var simpelthen så strengt. Det var nemlig kun drenge, der blev udtrukket, og hun synes sådan set, at det burde være piger, der bestemte det hele. Asta bakker op og siger, at hun har hørt, at man i de fattige lande også tit bruger kvinderne til at bygge landsbyer op og til at holde styr på små lån.



»» Asta – den ældste i flokken –  
synes dog, at politikerne er mega  
dobbeltmoraliske. ««



→ Peter protesterer og er ikke helt enig. Han vil i øvrigt gerne sige, at hvis han var politiker, så ville han afskaffe lektier og lange skoledage. Augusta fortæller, at hvis drengene i hendes skole skulle bestemme, så ville de helt afskaffe skolen. Piger er altså meget mere fornuftige end drenge.

Patrizia fortæller, at hvis hun var politiker, ville hun nok hellere sørge for, at der var mad nok til alle – også hjemløse. Og det er trods alt vigtigere end kortere skoledage og færre lektier, siger de alle fire.

### Tænk I over, at der også er demokrati i kirken?

Nej, det mener de fire bestemt ikke, der er noget af. Det kan de i hvert fald ikke komme i tanke om. Fotografen, Astrid, minder om menigheds møderne – de søndage, hvor de spiser frokost sammen. De møder, mener alle fire, er meget kedelige. »Min far skal altid sige en hel masse«, fortæller Asta. (Han er formand for menighedsrådet.) »Men nogle gange er det nu alligevel ret hyggeligt«, fortæller Augusta, »for så er fx Asta og Anton eller nogle af de andre børn med oppe og lege med mig og Villy, imens de voksne holder møde, for vi bor nemlig i kirken«.

### Nogle af jer er spejdere. Har I der hørt om at tage ansvar for samfundet?

Det har vi vist ikke lært så meget om endnu, men er det ikke noget med at opføre sig ordentligt? »Jo, det er det«, forklarer jeg. »Men det er også noget med, at man engagerer sig i



sin by eller sin klasse. Og faktisk har man ret til – og måske også pligt til – at gå hen og stemme, når man kan det. For så heldig er man ikke i alle lande i verden. Alle fire enes om, at det trods alt er dejligt, at uanset køn og hvor rig man end er, må alle over 18 år stemme i vores land.

Nu begynder duften af nybagte småkager at brede sig, og alle fire bliver lidt utålmodige og vil også gerne lige nå at bage. Men på falderebet snakker vi om, at de da vist ved mere, end de først ville indrømme, og så er jeg nysgerrig efter at høre, om nogen af de fire kunne tænke sig at blive politikere. Svaret er klart nej – som Augusta svarer: »Det lyder bare MEGA kedeligt.«

»Menigheds møder, mener alle fire, er meget kedelige.«

# Guds rige og politik

Jesus' budskab havde politiske konsekvenser, som Jesus utvivlsomt var klar over. Han talte netop om forholdet mellem mennesker – for Guds ansigt. Han talte – altid advarende – om penge; han talte om at forsone sig med sin fjende, om at elske sin fjende, om ikke at gribe til våben. Udsagn, hvis politiske konsekvenser var tydelige.

Christiansborg med Slotskirken i forgrunden.



[≡] Ole Lundegaard

[📁] Arkiv

## Havde »Guds rige« en politisk dimension i Jesus' liv og forkyndelse?

Spørgsmålet kan besvares enkelt ved at minde om, at Jesus blev slået ihjel som en politisk oprører. Hans ord, handlinger og liv af-fødte altså politiske svar i form af forfølgelse og til sidst henrettelse (man korsfæstede ikke folk for religiøse forseelser). Over Jesus' hoved hang et skilt, som Pilatus havde fået skrevet: »INRI«, for bogstaverne for »Jesus af Nazaret, jødernes konge«. Den romerske statholder bekendtgjorde dermed, at han korsfæstede den jødiske konge. Jesus gik ikke »ind i politik« på

den måde, vi forstår det i dag, men hans ord og handlinger var åbenbart så politisk farlige, at man hellere ville have en morddømt zelotleder,<sup>1</sup> Barabbas, gående frit end Jesus.

## Templet – den bærende samfundsinstitution

Da Jesus kom til Jerusalem, fulgte store skarer ham, og han skabte uro i templet ved at smide vekselererne og de handlende ud derfra.<sup>2</sup> I templet var man nødt til at veksle sine penge til templets egen møntfod, hvis man skulle



»» Vi har vænnet os til at tolke mange af Jesus' ord spirituelt, men der er ingen grund til ikke at forstå det konkret. ««

1 Zeloterne var en jødisk oprørsgruppe

2 Se fx Matthæus-evangeliet kap. 21, vers 12-17

→ købe fx et dyr til ofring. Templet tjente godt på at veksle penge og sælge dyr. Det hører med til historien, at templet også fungerede som nationalbank og var det sted, man opbevarede skøder på ejendomme. Derfor vakte Jesus' ord om at ›rive templet ned‹ furore, og det er ikke en tilfældighed, at der i rettergangen mod Jesus netop henvises til det.<sup>3</sup>

### Konflikten med myndighederne

Jesus' henrettelse var et resultat af hans konflikt med de ledende kræfter i samfundet. De samfundsbærende jødiske grupperinger – især farisæere og saddukæere – mente, at han underminerede samfundets etablerede strukturer, som bl.a. bestod i, at man rubricerede mennesker i klare kategorier:

- de urene – spedalske, toldere, syndere, hedninger *uden for system og indflydelse*
- de rene – farisæere, skriftkloge, saddukæere *inden for med indflydelse*

Når Jesus var sammen med urene mennesker og fx spiste sammen med ›toldere og syndere‹<sup>4</sup>, udfordrede han samfundets balance og svækkede dets struktur. Det er den mest sandsynlige forklaring på deres fjendtlighed mod ham.

### Politik og religion som samme virkelighed

I det jødiske samfund delte man ikke tilværelsen op i en religiøs og en politisk sfære, som vi gør. Alt religiøst var politisk og omvendt. Det hele havde at gøre med livet sammen som

mennesker. Moseloven var ikke snævert en lov om religiøse forhold, men en lov om menneskers liv sammen – under Gud.

### En spirituel læsning

Vi har vænnet os til at tolke mange af Jesus' ord spirituelt. Når Jesus i synagogen i Nazaret taler om at bringe syn til blinde, frihed for fanger, og godt nyt til fattige, har vi vænnet os til at tænke på ›blinde‹, ›fanger‹ og ›fattige‹ i overført betydning. Men der er ingen grund til ikke at forstå det konkret. Sådan blev det netop også tolket af de første kristne ifølge Apostlenes Gerninger. Jesus' lignelser handler ofte om menneskers liv sammen – for Guds ansigt. Tænk bare på lignelsen om den uretfærdige godsforvalter<sup>5</sup>, arbejderne i vingården<sup>6</sup>, lignelsen om den rige bonde<sup>7</sup> og flere andre.

### Har Jesus' forkyndelse af Guds rige en politisk dimension i dag?

Jesus var utvivlsomt klar over de politiske konsekvenser af sit budskab. Han udpegede en særlig vej for sine disciple, en vej præget af ikke-vold, økonomisk lighed og et fællesskab, der ikke var baseret på køn, etnisk eller social gruppe. Er vi tro over for Jesus' forkyndelse af Guds rige, hvis vi lukker evangeliet inde i kirken? Hører det ikke til som en kraft, der forandrer liv for mennesker – under Gud?

Hvis vi antager, at Jesus faktisk mente, hvad

»Når Jesus var sammen med urene mennesker og fx spiste sammen med ›toldere og syndere‹, udfordrede han samfundets balance og svækkede dets struktur.«

han sagde og gjorde, må vi erkende, at vi som kirke ofte nedtoner eller helt udelader de politiske konsekvenser af Jesus' budskab. Velsagtens fordi det er svært at håndtere. Mange har prøvet at omforme evangeliet til et partiprogram. Det kan man ligeså lidt, som man kan tjene to herrer. I den baptistiske tradition har det altid heddet, at vores loyalitet er mod den ene Herre, vi tror på og bekender os til. Og den måde, vi følger ham efter på, vil altid have politiske konsekvenser, for troen handler om menneskers liv med hinanden – for Guds ansigt.

---

### Ole Lundegaard

- præst i Herlev Baptistmenighed
- indtil 2004 underviser i Ny Testamente, græsk, homiletik og liturgik på ›Skandinaviske Akademi for Lederskab og Teologi (SALT) i København og på Baptisternes Teologiske Seminarium i Tølløse

### Læs fx John Howard Yoder:

- ›Kirke med Krop‹, Unitas 2005
  - ›The Politics of Jesus‹, 1981
- 

3 Se fx Matthæus-evangeliet kap. 26, vers 61

4 Se fx Lukas-evangeliet kap. 15, vers 1-2

5 Se Lukas-evangeliet kap. 16, vers 1-13

6 Se Matthæus-evangeliet kap. 20, vers 1-16

7 Se Lukas-evangeliet kap. 12, vers 13-21





» Er vi tro over for Jesus' forkyndelse af Guds rige, hvis vi lukker evangeliet inde i kirken? «

# Kristentro - politisk holdning

Alene de utallige kirkeretninger viser, at kristne ikke er enige om, hvad livet i verden som kristen går ud på. Det får selvsagt også den konsekvens, at kristne heller ikke er enige politisk. Vi skal derfor være parate til at gøre rede for både vores kristne og vores politiske holdninger og handlinger.



[≡] Ole Jørgensen

[📷] Clint Adair – Unsplash

**F**or mig er livet Guds gave og opgave. Som kristne inddrages vi som medarbejdere i Guds kærlighed til verden: »Således elskede Gud verden ...«. <sup>1</sup> Den kristne menighed er ikke målet for Guds gerning i verden. Den er et middel – et redskab – som stiller sig til rådighed for det Guds Rige, som er midt iblandt os. Vi er »stifindere« på udkig efter Guds igangværende gerning.

## Borger i Guds rige eller i menneskers?

Menigheden er på samme tid en udpost og et tilflugtssted, hvor vi udrustes, trøstes og sendes tilbage til hverdagen. »Jeg beder ikke om, at du vil tage dem ud af verden, men at du vil bevare dem fra det onde«, bad Jesus. <sup>2</sup> Og i kon-

<sup>1</sup> Johannes-evangeliet kap. 3, vers 16

<sup>2</sup> Johannes-evangeliet kap. 17, vers 15

»» Fra de første kristne til i dag har der været spændinger mellem Guds Rige, der er midt iblandt os, og vores liv og færden i vores menneskeskabte riger. ««

flikten med magthaverne siger han: »Så giv kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er!«<sup>3</sup>

Fra de første kristne til i dag har der været spændinger mellem Guds Rige, der er midt iblandt os, og vores liv og færden i vores menneskeskabte riger. Det spændingsfelt kaldes »det dobbelte borgerskab«. Hvilket rige gælder vores loyalitet? »Døm selv«, sagde disciplene, »om det er rigtigt over for Gud at adlyde jer mere end ham«. Men selv var de ikke i tvivl: »Man bør adlyde Gud mere end mennesker«.<sup>4</sup>

At være kristen er ikke at have fået fribillet til livet i verden og heller ikke at have opnået neutralitet i forhold til dette liv. Vi er bundet til tilværelsen på godt og ondt, og vi må forholde os til, hvad der sker omkring os – ikke at forholde sig er også en stillingtagen. Se fx, hvordan sabbatten fra at være Guds omsorg for både mennesker og dyr blev forvredet til, at man for at tilfredsstille Gud ikke måtte hjælpe næsten på en helligdag – neutralitet og intet at gøre er også en handling. Vores valg viser noget om, hvad vi tror, og hvad der betyder noget for os – altså hvor vores loyalitet er.

### Politisk holdning og ansvar

Som kristne er vi forpligtet til at tage del i livet omkring os. Jesus siger: »I er jordens salt og verdens lys.«<sup>5</sup> Målet forekommer mig at være rimeligt klart, men vi kan så opfatte og mene forskelligt om, hvordan vi når målet: Fred og retfærdighed – Guds gode liv i verden.

Vores politiske positioner handler om midlerne til at nå det mål, og derfor må vi tale åbent om dem. Desmond Tutu siger fx, at »Gud er en partisk Gud«. For ham betyder det, at Gud altid er på de svages side. Det synspunkt deler jeg, men vi kan stadig være uenige om, hvordan vi når målet. Vi har kun ét liv – ikke et privatliv, et arbejdsliv, et fritidsliv, et familieliv, et kirkeliv eller andre liv – kun ét liv. Det skal leves og udfoldes i alle vores menneskelige relationer, ellers kan hverken vi eller vores medmennesker finde ud af, hvem vi er, og hvad vi står for.

»» Vi er »stifindere« på udkig efter Guds igangværende gerning. ««

### Hvad truer Guds gode liv?

Det spørgsmålet kan være en hjælp til at afklare en kristen position. Der er meget, der truer Guds gode liv. Ét forhold er, at et mindretal af klodens beboere, herunder den kristne kulturkreds, er ramt af oplevelses- og nydelsessyge. De har mistet evnen til at skelne mellem behov og begær og lever i et utæmmet forbrug. Hvordan passer det sammen med vores bekendelse af »Gud Fader, den almægtige, himlens og jordens skaber«?<sup>6</sup>

Skaberværket som helhed, vores næste, naturen og alt på kloden er truet af vores livsstil, fordi den tager kvælertag på alt liv. For mig at se er det blevet tid til at forkynde *omvendelse*. Vi må omvende os, så vores livsstil bekræfter Guds herredømme i verden og Jesus' herredømme i vores liv.

---

### Ole Jørgensen

- Generalsekretær i Baptistkirken 1989-2002. Præst i Odense, Lyngby, Broholmkirken/Korskirken/Lyngby og på Midtsjælland.
- 

3 Matthæus-evangeliet kap. 22, vers 21

4 Apostlenes Gerninger kap. 4, vers 19 og kap. 5, vers 29

5 Matthæus-evangeliet kap. 5, vers 13-14

6 Den apostolske trosbekendelse, Salmebog for de danske baptistmenigheder, 1989, nr. 697

# De daglige valg

Vores politiske ansvar som kristne begynder eller slutter ikke på valgdagen. Hver dag tager vi beslutninger, som påvirker den verden, vi lever i, og de mennesker, vi deler den med.



[≡] Pia Nielsen

[📷] Vladislav Babienko – Unsplash

Det er let at tale om politik som noget, der foregår på Christiansborg blandt politikere og politiske partier. Med den forståelse bliver politik noget, vi forholder os til op til et valg, eller når vi er særligt enige – eller uenige – med en given politiker eller parti. Men det er for enkelt, for politik er meget mere end det, og de valg, vi tager hver dag, er mindst lige så politiske som det, vi tager i stemmeboksen.

Når vi forstår politik som summen af de valg, vi tager hver dag, bliver det pludselig meget klart, hvorfor det er vigtigt at lade vores tro bestemme dem. Dermed ikke sagt, at troen ikke skal bestemme, hvem vi stemmer på, men de daglige valg fylder samlet en hel del mere og har potentielt større betydning for verden og for mennesker. Hvis vi tror på, at Gud har skabt alle mennesker i sit billede, og at Gud byder os at elske vores medmennesker, så har det store konsekvenser for, hvordan vi handler.

## At følge Jesus' eksempel

I alle spørgsmål må vi altså se på det eksempel, vi har fået i Jesus, og lade det lede os på rette vej. Vores beslutninger skal være grundet i det, vi ved om Gud og i vores tro, netop fordi de er politiske.

Når vi beslutter, hvor meget kød vi skal spise, hvor ofte vi skal flyve, hvilken bil vi skal have, eller hvor mange ting vi skal købe, skal vi være klar over de konsekvenser, det har for miljøet, for vi er sat til at være forvaltere af jorden og skal derfor værne om den. Når vi skal vælge, hvordan vi opdrager vores børn, om vi skal give penge til Blå Kors' indsats for hjemløse, eller om vi skal være venskabsfamilie for en flygtning, skal vi se på de konsekvenser, vores handlinger har for mennesker, fordi vi er sat til at være Guds hænder og fødder, der rækker ud til de svageste.

Jesus' eksempel bliver da også lettere at forholde sig til, når det handler om konkrete valg i øjeblikket fremfor store ideologiske diskussioner. Det er ikke altid let, men lettere. For selvom der er visdom at hente i Bibelen, når de ideologiske diskussioner skal tages, så er den måde, Jesus mødte mennesker og verden på, den bedste rettesnor, når det kommer til politik i hverdagen.

» De valg, vi tager hver dag, er mindst lige så politiske som det, vi tager i stemmeboksen. «





»» *Vores beslutninger skal være grundet i det, vi ved om Gud og i vores tro, netop fordi de er politiske.* ««

### **Kan det ikke være lige meget?**

Hvorfor er det vigtigt? Fordi vi alle bærer et ansvar. Vi kan ikke lægge det ansvar fra os ved at stemme på det parti, vi synes er det rette, eller som i vores øjne er bedst i overensstemmelse med vores tro. Vi kan ikke lade politikerne om politik. Det er det for vigtigt til.

De valg, vi tager, påvirker mennesker omkring os, og alene af den grund må vi tage dem alvorligt. Men derudover må vi huske, at imellem en valgdag og den næste er det vores handlinger, der fortæller politikerne, hvad vi vil. Derfor må vi først måle vores handlinger mod vores tro, og dernæst måle dem mod det signal, de sender til dem, der kan tage de store beslutninger på alles vegne.

### **At tage de rigtige valg**

Der er mange valg, der kan være de rigtige, og der findes ikke en formel for, hvordan du lever det perfekte politiske liv i tråd med evangeliet og den store historie. Vi når ikke til de samme konklusioner, når vi læser Biblen, og det er okay. Hovedsagen er, at vi tager det, vi læser, alvorligt og lader det

inspirere os til at tage vores egne liv og handlinger alvorligt. Ikke bare for vores egen frelses skyld, men for verdens skyld. Hvis vores tro skal have konsekvenser for andre end os selv, så må den være tungen på vægtskålen i alle de valg, vi foretager, uanset hvor meget eller lidt politiske de måtte synes i udgangspunktet.

»» *Der findes ikke en formel for, hvordan du lever det perfekte politiske liv i tråd med evangeliet.* ««

# Rød-Blå-Grøn – politik på Facebook



[≡] Jamie Lynn Cunningham

[📷] William Iven – Unsplash

## Hvordan kan Facebook bruges som politisk platform?

Vælgerne er på de sociale medier, så det bør lokalpolitikere også være, så folk kan opdage de gode beslutninger, man træffer. Her er Facebook et fint redskab, men man skal ikke tro, at man kan nøjes med Facebook. Facebook skaber nærhed mellem borgere og politikere i de store kommuner. Her kan man følge lidt med gennem politikeres opdateringer og en gang imellem skrive et spørgsmål til en kommunalpolitiker.

## Hvilke problemer giver det i den politiske proces?

Facebook-debatter er ofte meget polariserende og får nemt en hård tone, fordi man ikke sidder ansigt til ansigt. Efter de første hårde kommentarer fravælger de fleste debatten, og

**Er Facebook den rigtige platform at dele sine politiske holdninger på?** Er de unge i stand til at sortere i >fake news<? Kan de deltage i debatter med omtanke? Det spurgte vi byrådsmedlem Mads Panny (S) i Viborg om.

»» Facebook skaber nærhed mellem borgere og politikere i de store kommuner. ««



kun de skarpe kommentarer er tilbage. Det er altså svært at have en dialog, hvor parterne nærmer sig hinanden. Samtidig foregår mange internetdebatter på et uoplyst grundlag. Mange holder sig ikke tilbage, selvom de har misforstået centrale forhold. Omvendt skal man selvfølgelig glæde sig over, at mange har mulighed for at deltage i debatten.

### Bruger du de sociale medier i undervisningen?

Det er ikke så tit. Når jeg gør det, er opgaven som regel at identificere, hvordan unge fremstiller sig selv, med hvilke formål og virkemidler. Hvordan partier »sælger sig« på de sociale medier, er også relevant. Jeg arbejder mere med betydningen af sociale medier, og hvordan man skal forholde sig til dem.

Det kan handle om digital dannelse. De unge skal selv reflektere over, hvad man kan tillade sig over for andre. Det er utrolig grimt, når 1.000 unge danskere er anklaget for at have delt en sexvideo med mindreårige. Det

kunne være undgået, hvis de havde tænkt sig om og haft et indre kompas. Og det indre kompas, de unge skal udvikle, skal også forstå mekanismerne i de sociale medier. En uskyldig diskussion i den virkelige verden kan nemt eksplodere på de sociale medier, hvor der heller ikke er langt til at nedgøre andre, så det får karakter af mobning.

Det er også afgørende, at eleverne selv overvejer, hvor meget de vil lade sig styre af sociale medier. Rigtig mange unge er stressede i dag, fordi de oplever et krav om, at de både skal levere fagligt, se godt ud og skabe en fortælling om sig selv som et socialt midtpunkt med nære venner.

### Er de sociale medier med til at skærpe de unges evner til kildekritik?

De sociale medier er en ny arena, som de unge skal lære at forholde sig til. Fx: hvilke virkemidler og interesser har virksomheder, Facebook og andre grupper på de sociale medier? Man skal forstå, hvad andre vil have ud af

én, så man kan reagere på det. Danske unge er egentlig godt opdraget, men indsatsen er vigtig for at sikre, at de ikke misbruges på nettet. Det ligger meget fjernt for de unge, at russerne kan finde på at blande sig i vores valg via de sociale medier. Hvis ikke vi hjælper dem med at skærpe opmærksomheden, gør vi os sårbare.

### Hvad vil du anbefale andre, som gerne vil støtte de unge til aktiv deltagelse i samfundet?

Man skal ikke være bange for at fortælle, hvor man selv står, og hvad der gør én gal. Alle mennesker har holdninger, og kildekritik er også, at man skal kunne forholde sig kritisk til afsenderen. På grund af politikerlede undgår mange i dag selv at tage offentligt stilling til politik. Derfor mangler de unge en mur at spille bold op imod. Og så skal man udfordre den snigende opfattelse blandt de unge, at politik ikke gør en forskel.

»» Det indre kompas, de unge skal udvikle, skal også forstå mekanismerne i de sociale medier. ««



### Mads Panny

- Gymnasielærer i samfundsfag og historie
- byrådsmedlem for Socialdemokratiet i Viborg
- formand for Kultur- og Fritidsudvalget i Viborg Kommune
- <https://www.facebook.com/madspannyviborg>

# En aktiv del af Odense

Baptistkirken i Odense er en aktiv del af lokalsamfundet: »Det er en stor gevinst for menigheden, at vi har mange sociale aktiviteter. Fællesskabet styrkes, synligheden i byen øges og troværdigheden bliver større. For vi skal både *proklamere* Jesus og *demonstrere* Jesus«, skriver Mogens Andersen.

»Vi er kendt i byen blandt dem, der har sociale aktiviteter.«



[≡] Mogens Andersen,  
Odense Baptistmenighed  
[📧] Private

»Hvis menigheden lukkede i morgen, var der så nogen i lokalsamfundet, der ville savne den?«

Sådan blev vi spurgt, da Baptistkirken i Odense i 2016 drøftede en ny vision for menigheden. Vi tror, vi i dag kan svare: »Ja«, for vi har nu mange tilbud til mennesker i Odense. Vi er kendt i byen blandt dem, der har sociale aktiviteter. Foreningen Klosterbakken danner ramme om mange af aktiviteterne.



Hjælp med lidt af hvert i TorsdagsCaféen



» De seneste år har vi oplevet, at nogle af caféens gæster og medarbejdere er blevet medlemmer af menigheden. «

## Caféer

Café Klosterbakken har åbent mandag-fredag kl. 14-17 og søndag kl. 9.30-12.30. Her kommer både stamgæster og nogle, der lige kommer forbi. Også menigheden bruger caféen. Nogle af caféens medarbejdere har hjulpet til i årevis uden anden tilknytning til menigheden. Der er et hold af kagebagere. De seneste år har vi oplevet, at nogle af caféens gæster og medarbejdere er blevet medlemmer af menigheden. Et nyt initiativ med en månedlig fællesspisning torsdag aften har været en succes. Et måltid mad til 25 kr. er populært.

TorsdagsCaféen er et tilbud om »lær dansk« og praktisk hjælp vedrørende integration. En stor gruppe flygtninge fra Eritrea har behov for hjælp med fx familiesammenføring, job-søgning, pas, visum og tolkning af breve fra det offentlige. To arbejder med de sager, og to arbejder med »lær dansk«. Den ene uden tilknytning til menigheden.

## Samarbejde med kommunen

Hvert år sender vi en busfuld børn, der ikke kommer på ferie, til Legoland. Ved hjemkomsten serveres aftensmad. Kommunens sagsbehandlere og andre, der arbejder blandt udsatte medborgere i byen, visiterer deltagerne. En samarbejdsaftale med KIT<sup>1</sup> sikrer økonomien.

Hjælpepakker er et nyt initiativ. Vi vil uddele hjælpepakker til udsatte familier. Vi har præ-

senteret projektet for nogle af kommunens sagsbehandlere. Den første pakke blev leveret kort før jul til en syrisk flygtningefamilie med ni børn. Der var varer for 1.000 kr. Familien manglede bl.a. helt basale ting som sæbe, tandbørster og shampoo. Fattigdommen findes omkring os, og den vokser.

Kommunens Modtagernetværk er et forum bestående af foreninger og kommunalt ansatte, der arbejder med integration. Vi er en aktiv del af netværket. Det har gjort os kendt i kommunen. TorsdagsCaféen er med i kommunens folder over »lær dansk« tilbud og i »Paletten«, kommunens oversigt over sociale tilbud.

Onsdags Træf hver anden onsdag samler mange mennesker til socialt samvær. Et spændende foredrag og et ord fra Bibelen samt en årlig udflugt. Det arbejde er støttet økonomisk af kommunen.

## Sommerfest og Alpha-kursus

Den årlige sommerfest er en dag, hvor vi inviterer alle ind i kirken til loppemarked, koncerter, børneaktiviteter, frokost og aftensmad. Dagens overskud – omkring 8.000 kr. – går til det sociale arbejde.



Turen går til Legoland

Alphakurset samlede i 2018 op til 38 deltagere hver onsdag i 13 uger samt en lørdag. Vi oplevede et fantastisk fællesskab. Flere deltagere, som aldrig havde været i kirken før, ønsker at komme til cellegruppemøder.

## Aktive i og udenfor menigheden

Det sociale vender også indad i menigheden. Besøgsgruppen besøger menighedens gamle. Menighedens præst Henrik Søndergaard besøger medlemmerne på mærkedage og ved sygdom. Han har også mange samtaler på kontoret både med medlemmer og andre.

Nogle af menighedens medlemmer er også engageret i aktiviteter udenfor menigheden fx biavlforening, sportsforening, beboerforening og som besøgsven. De samme er meget aktive i menigheden, så det opleves ikke som om, menigheden mister ressourcer af den grund.

» Vi vil uddele hjælpepakker til udsatte familier. «

1 KIT: Kirkernes Integrations Tjeneste

# En samtale om politisk ansvar og engagement

Guðrun Knudsen og Vibeke Dalsgaard er to kvinder med meget forskellige liv, og de har måske ikke umiddelbart så meget til fælles – bortset fra at de er baptister og partipolitisk engageret.



[≡] Vibeke Dalsgaard

[📷] Private

**G**uðrun er ud af en gammel baptist-familie, mens Vibeke er »tilløber« i en sen alder.

Guðruns familie har lange traditioner for politisk engagement: »Min bedstefar Jens Chr. Eriksen var sognefoged og medlem af Gunderup-Nøvling sogneråd, inden jeg blev født. Hans søn Erik blev senere medlem af samme sogneråd. Min bedstefars bror sad i amtsrådet – alle for Venstre. Min mors familie var ikke aktive i politik, men de fleste var socialdemokrater. Særlig min mormor så et stort lys i Stauning.«

I Vibekes familie var der ikke samme tradition, »men min far forventede, at man kunne argumentere for sine holdninger, og gennem KFUK-spejderne fik jeg grundlagt et stærkt socialt engagement. Og så gik jeg på børnehaveseminariet fra 1975-78, og der blev der talt meget politik«. »Ja«, bemærker Guðrun lunt: »Da rendte I alle rundt med lilla ble på

hovedet!« Og Vibeke bemærker: »Hvis man overvejede at stemme socialdemokratisk, var man dybt højreorienteret!« Guðrun fandt sit politiske ståsted i Venstre og Vibeke i første omgang i Socialistisk Folkeparti.

## Oplevelser i kommunalpolitik

»Jeg oplevede heldigvis mange forbedringer i kommunen i de to perioder, jeg var valgt«, fortsætter Guðrun. »Mange mennesker kom i arbejde, og det gav kommunen en god økonomi. Vi fik renoveret skoler og plejehjem, og vi etablerede

Kulturstationen i Skørping og Operaen i Rebild. Jeg kan se tilbage på meget med glæde.«

Vibeke virkede en periode tidligere og var mest med til at spare: »Vi lukkede fire skoler i Aalborg. Jeg bragte SF ind i det forlig, og det skabte så meget intern uro, at min karriere vist sluttede der.« De store interne opgør i partiet bevirkede også, at Vibeke senere skiftede til Det Radikale Venstre, hvor hun stadig er medlem.

»Begge har haft store oplevelser i aktiv politik.«





Begge har haft store oplevelser i aktiv politik. Gudrun fortæller om valg af en tysk venskabsby og et besøg dér, hvor alt stadig havde præg af tiden før »Muren«. Vibeke husker især i alle partier, at hun mødte store og fine mennesker med stor respekt for andres holdninger.

### Viljen til magt

Hvordan ser det så ud 25 år senere? Vibeke er bekymret for udviklingen. Det er svært at få mennesker til at engagere sig i politiske foreninger og til at stille op. Hvad tænker

Gudrun? Efter lidt overvejelse svarer hun: »Tidligere var der fem vælgerforeninger i Venstre i Rebild Kommune, nu er der kun én. Ting bliver for store i tiden. Alting bliver for langt væk. Derudover sidder der reelt en del mennesker i Folketinget, som ikke vil være i stand til at regere landet, hvis de fik lov. Det giver en skæv debat.«

Vibeke har til gengæld en oplevelse af, »at vores kendte politikere vil magten til sig selv, mere end de vil virkeliggøre de værdier, de står

»» *Det er svært at få mennesker til at engagere sig i politiske foreninger og til at stille op.* ««



### Vibeke Dalsgaard

64 år. Medlem af Baptistkirken Pandrup-Birkelse. Valgt til kommunalbestyrelsen i Aalborg Kommune 1990-93 for SF



### Gudrun Knudsen

73 år. Medlem af Øst-himmerlands Baptistmenighed. Valgt til kommunalbestyrelsen i Skørping Kommune 1994-2001 for Venstre

→ for.« Det er ikke et problem, mener Gudrun: »Vi skal jo ville magten, hvis vi vil ændre noget. Men det må være svært konstant at blive overfuset på de sociale medier. Jeg oplevede en stor tillid fra lokalbefolkningen, da jeg blev valgt. Demokrati handler om tillid og respekt.«

#### Det er vigtigt at få fat i de unge

»Jeg besøgte Folketinget som helt ung«, fortæller Gudrun. »Der mødte jeg Julius Bomholt, så kan du selv regne ud, hvor længe det er siden. Men det gjorde et stort indtryk på mig.« Vibeke oplever, at der heldigvis er mange tiltag, hvor skoleelever oplever at være beslutningstagere. »Det er i øvrigt et af de steder, hvor

»»Det er vigtigt at tage vare på friheden – for den enkelte og for folket som helhed.««

BaptistKirken er godt med«, bemærker Gudrun. »Vi oplærer vores unge til demokrati gennem den måde, vores menigheder fungerer på – og det er godt.«

#### Frihed, demokrati og engagement

Gudrun er stadig aktiv i Venstres EU-udvalg i Region Nordjylland, og for hende er EU langt mere end toldunion og handelssamarbejde: »EU er basis for vores frihed og fred i Europa«. Vibeke begyndte som modstander, »men især efter Balkankrigene måtte jeg erkende, at faren for krig heller ikke er slut i Europa. Vi må samarbejde om at forebygge det, og det sker i EU – der er ikke andre muligheder.«

Gudrun slutter med at konstatere, at det er vigtigt at tage vare på friheden – for den enkelte og for folket som helhed. Hun citerer partifællen Søren Gade, som siger: »Hvis ikke man tager vare på og bekymrer sig om vores frihed, er vi på vej til at miste den.« Gudrun fortsætter: »Friheden sikres ved at bevare

vores demokrati, og det gøres kun ved at møde frem, melde sig ind i et politisk parti og få indflydelse.« Vibeke er enig: »Problemet er, at vi ikke altid er klar over, hvor godt vi har det. Vi bliver lidt dovne og tænker, at det tager andre sig af. Men der er kun os til at værne om de goder, demokratiet giver.«

»»Min far forventede, at man kunne argumentere for sine holdninger.««

# >At lytte<

I Musikkens Hus i Aalborg samledes vi en stor flok mennesker i spændt forventning. Digteren Bjarne Nielsen, musikeren Mads Lindholm og sangeren Lene Brohus har etableret et samarbejde, som nu er blevet til CD'en >At lytte<. Og vi lyttede til – ja, hvad var det egentlig, vi lyttede til?



[≡] Vibeke Dalsgaard

[📷] Lars Jørgensen

Efter koncerten lavede skribenten en lille uofficiel undersøgelse, og de adspurgte havde en del forslag til, hvad det var: Moderne folkesang, visesang, salmer og digte med musik. Det var vel i grunden det hele! Det var i hvert fald utrolig enkle og bevægende digte, ledsaget af velklingende og glad musik og fremført af en sanger, som kan synge, så det både klinger i øret og går lige til hjertet.

## Ikke planlagt, men opstået

Mads Lindholm fortalte, at CD'en havde været 5½ år undervejs, og det havde fra starten slet ikke været planlagt, at det skulle ende der. Et af Bjarne Niensens digte fortæller om >forventningsløse sekunder<. Det er en beskrivelse af, at ting ikke altid er planlagt, men bare opstår. Bjarne Nielsen sendte Mads et digt. Mads oplevede, at der var gemt en melodi i det, og sådan begyndte og fortsatte samarbejdet.

Aftenen sluttede med, at vi sammen sang en velsignelse. En sang, som var blevet til, fordi

» Det er en beskrivelse af, at ting ikke altid er planlagt, men bare opstår. «

Mads en aften i Aalborgtårnet med en vidunderlig udsigt havde manglet en sang, som kunne udtrykke glæden over en af livets stjernestunder.

## Stjernestunder

For tilhørerne den aften blev digte, musik og sang også til en af stjernestunderne, som vi sent vil glemme. CD'en er blevet spillet herhjemme og vil blive det igen. Den kan anbefales både til en stille stund for den enkelte og til at blive spillet, når vi samles og kan lytte i fællesskab.



CD og digt-samling kan købes på [www.atlytte.dk](http://www.atlytte.dk) – og musikken kan også findes på Spotify og andre streamingtjenester.

# Mette er landet

Mette Holmgaard tog springet til at være konsulent, både som selvstændig og som tjeneste i kirken. Hendes baggrund er Apostolsk Kirke, men hun >er landet< i BaptistKirken.



[☰] Lone Møller-Hansen

[📷] Jørgen Johansen

**M**ette og Henrik Holmgaard har en fælles kirkelig fortid i Apostolsk Kirke. Henrik har været studenterpræst, og Mette var leder på Euroclass i Kolding. I 2009 startede de en ny kirke, Mosaik i Aalborg: »Det var megafedt. Vi var som én familie, mødtes hver uge i hjemmene og til gudstjeneste, havde børn på samme alder. Det var vores venner. Men vi kunne ikke generere nok økonomi. Det måtte stoppe i januar 2014.« Henrik blev så præst i Bethelkirken i maj 2014.

## Fra kirkefamilie til job

»Det var meget anderledes. Vi gik fra en kirke med 25 voksne og 25 børn til en kirke med over 300 medlemmer. Fra at >kirken< var familie til, at det var Henriks job. Men folk var me-

get interesserede i vores missionale DNA, vi lavede smågrupper og vores hjem var fyldt«, fortæller Mette.

Desværre blev hun efter et års tid ramt af stress (arbejdsrelateret understreger hun). I et halvt år deltog hun ikke i noget i kirken. Men der var ingen sure miner: »Der stod gaver ved vores fordør. Folk var så forstående!« Bagefter måtte Mette sande, at hun ikke kunne – og ville – det samme som før: »Jeg skal aldrig derned igen«, slår hun fast.

Det vanskelige er, at hun er vokset op med, at man ikke bare sætter sig på tredje række: »Men jeg måtte erkende, at jeg ikke kunne engagere mig, for så kunne jeg ikke være der for dem derhjemme.«

»Jeg oplever, at jeg lever i mit kald nu. Det er fantastisk!«

## Det var lige mig

I denne fase spørger BaptistKirken pludselig, om hun vil være konsulent i Innovativ Kirke. I første omgang som barselsvikar: »Det var lige mig. Jeg har gennem årene fået erfaring med at lede andre igennem processer. Det giver mig energi, og så fandt jeg ud af: »Nå ja, sådan kan man jo også tjene«. Så jeg er gået fra det lokale til det nationale, og det giver dyb mening.«

Mette havde job i Aalborg Kommune frem til august 2018. Hun havde lyst til at blive selvstændig, men det var den værst tænkelige timing, for hendes mand, Henrik, ville gerne læse en Ph.d.

## Jeg er landet

Men det skulle vise sig, at Mettes netværk var stort nok: »Jeg oplever, at jeg lever i mit kald nu. Det er fantastisk! Jeg har nok at lave som konsulent og brænder samtidig for at gøre

» Nu har jeg slået rod, både i Bethel, i BaptistKirken og i mit erhverv.«

noget for baptistmenighederne og BaptistKirken. Det er et skønt samfund med mange dejlige mennesker og menigheder. Vi har besluttet, at vi bliver i Bethelkirken, også selvom Henrik stoppede som præst den 1. januar 2019. Der er skønne mennesker, der har omsorg for os. Det er min base, og så kan jeg bruge mine kompetencer i det nationale.«

»Det er som at flyve. Jeg er ikke ved at lette. Jeg er landet. Jeg skal være med til at skabe forandring, hjælpe folk fra A til B. Man skelner mellem at være fødder (at handle) og at have rødder. Nu har jeg slået rod, både i Bethel, i BaptistKirken og i mit erhverv. Og jeg skal udfordre andre til at være ›fødder‹.«

### Bekræftelsen

Mettes forbillede er den bibelske Ester. Hun har Guds yndest, er modig og tror på sig selv. Hun er også handlekraftig. Billedet fik Mette på en retræte på Ådalen for fem år siden: »Mette, du er Ester«, sagde Gud til hende. Efter fem år og en sygdom melding tror hun på det. Hun har fået en ny sårbarhed, så hun ikke kun signalerer, at hun ›kan det shit‹, som hun siger.

Afklaringen om at gå selvstændig fik hun sidste sommer på sommerstævnet: »Jeg sad foran vores campingvogn. Da ser jeg et stillingsopslag fra Aalborg Kommune. Den kunne jeg faktisk godt tænke mig. ›Er det dét, Gud?‹, spørger jeg. Hvis jeg søger den og får den, siger jeg jo nej til det andet. Da vidste jeg, at jeg ikke skulle søge den. Det var en fristelse. Det var jo det andet, jeg gerne ville.«

### Mette Holmgaard

44 år og gift med Henrik Holmgaard, sammen har de Isaac (11) og Noah (9).



# Guds kald – til hvad og hvorfor?

Vi hører ofte, at præster opfatter deres arbejde som et »kald fra Gud«. Måske gælder det også for læger, sygeplejersker og skolelærere? Men hvad med arbejdsmanden? Og bankdirektøren? Og alle almindelige job, som de fleste tjener det daglige brød ved?

»Vi har alle fået en opgave, fordi vi er »skabt i Guds billede«, nemlig at tage vare på hele skaberværket.«





»» *Han behøver en kirke – et ›Guds folk‹ – som vil forny det skabte, hvor det har lidt skade, og som vil oprejse mennesker, hvor de lider nød.* ««



[≡] Bent Hylleberg

[📷] Billy Pasco – Unsplash

Der er kommet noget mærkeligt dobbelt ind i vores måde at opfatte vores ›arbejde‹ på. Nogle er ›kaldet‹ til det. Andre går på arbejde uden bevidsthed om Guds kald. Atter andre har et arbejde, de ikke kan forbinde med Guds kald. Og hvad med de ›arbejdsløse‹ – mon Gud kalder dem? Når vi spørger sådan – sprogligt og mentalt – har det at gøre med en historisk udvikling.

### Guds kald blev ›det fine‹ – for nogle

Kejser Konstantin har fået skylden for meget. Vores forvirring stammer fra kirken på hans tid. I Romerriget skulle alle efter år ca. 400 være kristne, dvs. de skulle døbes. Og hertil passede barnedåben som fod i hose – både for kejserne og for kirkens mænd. Men når alle sådan er kristne, bliver ingen kristne! ›Guds kald‹ kom derfor til at gælde noget andet end det almindelige liv, som alle døbte levede. Gud ›kaldte‹ nu nogle af de (barne)døbte til noget særligt: Til at gå i kloster (som munke og nonner), til at lede kirken (som præster) og til at udbrede evangeliet (som missionærer). Til de ›særlige kald‹ blev der indført forskellige ›indvielser‹ med ›hånden på hovedet‹ (forskellige former for ordination). Befolkningen var blevet et stændersamfund – nogle finere end an-

dre: Præsterne (i kirken) og sygeplejerne (i klostrene) kunne især tale om ›Guds kald‹.

### Guds kald blev ›det almindelige‹ – for alle

Hvor vi bor, er vi påvirket af, hvad Martin Luther gjorde ved en sådan udvikling. Han ville vende den 180 grader rundt! Først opløste han klostrene – og giftede sig med en nonne. Klostrenes formuer fordelte han – med præferance for magthaverne. Dernæst nedbrød han det katolske præsteskab – alle, der var ›krøbet ud af dåben‹, burde kalde sig ›præst, biskop og pave! Det fik han dog ikke held med i dén kirkelige verden, der var hans. Men Luther prøvede at rokke ved de instanser i samfund og kirke, der byggede deres identitet på de særlige indvielser. Derfor måtte han også finde på noget nyt om ›Guds kald‹.

Luther levede i et statisk samfund, hvor alle skulle være barnedøbt. Hvis denne form for ›dåb af alle‹ skred, frygtede Luther, at samfundets stabilitet faldt sammen – derfor bekæmpede han døbere. Hans opfattelse af, hvad ›Guds kald‹ indebar, kom til at tjene den nye samfundsmodel, som han prøvede at opbygge: Alle, der er barnedøbt, tjener Gud i og med det erhverv, de har – præcis på den plads i samfundet, hvor de lever deres dagligdag. Kongen, læreren, bøddlen – ja, alle opfylder ›Guds kald‹ på den plads i samfundet, som de har fået! I Luthers samfund var der ingen plads til oprør. Thomas Kingo har fanget den teologi i én af

sine salmer: »Jeg i mit kald og stand/ min Gud og Fader kan/ tilbørlig dyrke.« Sådan forholder det sig – det er hertil, vi står op hver dag!

### Guds kald er dobbelt – til os alle

Når jeg læser Bibelen, ser jeg noget andet. Den taler dobbelt om ›Guds kald‹ på en anden måde. Vi har alle fået en opgave, fordi vi er ›skabt i Guds billede‹, nemlig at tage vare på hele skaberværket.<sup>1</sup> Den opgave får vi – hvad enten vi er kristne eller ej – ifølge den kristne teologis opfattelse af, hvad livet går ud på. Men hertil kommer det ›særlige‹, der udspringer af det budskab om ›Guds rige‹, der udgår fra Jesus. Han behøver en kirke – et ›Guds folk‹ – som vil forny det skabte, hvor det har lidt skade, og som vil oprejse mennesker, hvor de lider nød.<sup>2</sup> Forudsætningen for at leve sådan er, at vi personligt hører evangeliet, tror på det og tjener det. Det er hertil, Jesus kalder mennesker, han møder. ›Guds kald‹ gælder os alle – til en sådan tjeneste. Hertil indvies vi i dåben – for resten af livet! Her er plads til bevægelse og oprud. Det er kald til ›radikal kristendom‹.

---

### Bent Hylleberg

- Cand.theol., pensioneret efter præste-, lærer- og rektorjob i BaptistKirken.
  - Formand for BaptistKirken 2013-17
- 

1 Vi har alle fået opgaven at værne om det skabte, se 1. Mosebog kap. 1, vers 26-28.

2 Alle kristne har fået opgaven at bringe evangeliet til andre, se Matthæus kap. 28, vers 16-20.



# Det er dig, som jeg nu kalder! Vil du følge mig?

Som barn hørte jeg, at Gud kalder. Og mit baptist-dna siger, at Guds kald er personligt. Er det sandt, må jeg vel kunne skildre, hvori Guds kald består? Det er straks vanskeligere. Dels er det blevet selvfølgeligt at leve med Guds kald. Dels er det vanskeligt at gøre noget stort håndgribeligt.



[≡] Bent Hylleberg

[📷] Gabriel Lamza – Unsplash

Det er vigtigt, om det er Guds stemme, der kalder – eller min vilje, der spiller mig et puds! Jeg lærte tidligt, at der til »et indre kald« hører »et ydre kald«. Dét, jeg hører Gud sige, skal bekræftes af noget, der ikke bor i mig selv, men møder mig på min vej. Jeg véd, Gud kaldte mig til at blive præst. Men det gav ingen mening, hvis der ikke var en menighed, der kaldte mig til et konkret job. Det ydre skal altid bekræfte det indre.

## Kaldets indhold

Dét, jeg kaldes til, kan ikke være hvad som helst, hvis det er Gud, der kalder – heller ikke

selv om andre bekræfter mit kald. Dét, jeg kaldes til, skal stemme med Guds vilje. Dét, Gud vil, kender vi fra evangeliet. Paulus siger: Dét, vi tjener med, skal prøves på det gode; på det, der bringer glæde; og på det, der sigter mod målet, dvs. Guds rige.<sup>1</sup> Det skal altså værne det skabte, tjene min næste – og være i pagt med dét, Jesus sagde og gjorde.

## Gud bruger de medfødte evner

Selv om jeg aldrig vil frakende Gud retten til, at hans kald kan gå på tværs af mine muligheder, vil jeg dog mene, at Paulus ser klart, når han fastslår, at »vores duelighed er fra Gud«. <sup>2</sup> Gud gør brug af de evner, jeg er skabt med – evner, som han stiller sin gode Ånds kraft

bagved. Guds kald går ikke på tværs af de evner, han gav mig i vuggegave. Guds kald må gerne sprænge mine grænser – uden at det sprænger dén, jeg er.

## Kaldets indhold

Sådan forstår jeg Guds kald til mig. Hvordan det bliver konkret i dages og årenes løb, afgør jeg sådan set ikke. Det er de mennesker, jeg møder, og de opgaver, der følger med, der gør det spændende at stå op til en ny dag – hvad enten det blev studenten, flygtningen eller bøgerne, der kaldte på mig og fyldte min dag.

1 Romerbrevet kap. 12, vers 2

2 2. Korintherbrev kap. 3, vers 5-6

# At være og gøre disciple

»Gå derfor hen og gør alle folkeslagene til mine disciple ...« Dette Jesus-citat afslutter Matthæus' evangelium.

Vores centrale kristne kald er at være og gøre disciple. Hvordan, vi gør det, er hovedtemaet for 2019-lederkonferencen, som finder sted den 5.-6. april på Brandbjerg Højskole ved Vejle. Målgruppen er alle ledere fra baptistkirker i Danmark, fra børnekirken til menighedsrådet, fra præster til ungdomsledere.

## Undervisning

Hovedtaler er *Karl Martin*, en erfaren baptistpræst fra Edinburgh, som tidligere har undervist de danske baptistpræster. Lørdag kommer tre gæster for at inspirere os, *Ruben Dalsgaard*, generalsekretær i Dansk Oase, underviser om »discipelskab og diakoni«. *Hasse Falk Jakobsen*, præst i Nexø Frikirke og på vej tilbage til Vineyard i København, taler om »discipelskab og ledelse«. *Mai-Brit Tvilling*, metodistpræst i Solrød Frikirke, taler om »discipelskab og åndeligt forældreskab«.



## Navne

### Døbt

#### Nørresundby-Vodskov

07.10.2018:  
Amanda Kvist, f. 28.10.2001  
Adam Kvist, f. 03.09.1998

#### Østhimmerland

28.10.2018:  
Rasmus Næsby Schrøder, f. 08.01.2002

### Optaget

#### Østhimmerland

07.10.2018:  
Annette Jensen, f. 23.08.1957

#### Silkeborg

02.12.2018:  
Margaryta Riaba, f. 22.03.1988  
Yuriy Ryabyy, f. 08.08.1979

### Døde

#### Brande

Ingeborg Grarup, født 21.09.1921, døbt 21.09.1941 i Aalborg, døde 15.01.2019

#### Korskirken Herlev

Aage Kristiansen, født 05.02.1933, døbt 07.12.1947 i Fredskirken, døde 02.12.2018

#### Hjørring

Hilma Hyldeg, født 18.01.1938, døbt 10.04.1955 i Brovst, døde 28.12.2018

#### Midtsjælland

Hans Lunding, født 16.03.1934, døbt 05.03.1950 i Nyrup, Midtsjælland, døde 09.11.2018  
Knud Feldborg Rasmussen, født 06.03.1939, døbt 18.10.1953 i Brande, døde 25.11.2018

#### Nørresundby-Vodskov menighed

Grethe Kolind-Hansen, født 15.10.1942, døbt 04.11.1956 i Hals, døde 06.12.2018

#### Tølløse

Birte Nielsen, født 20.08.1937, døbt 16.04.1950 i Skee, Midtsjælland, døde 16.11.2018  
Mikael Ronex, født 06.05.1952, døbt 06.06.1971 i Herlev, døde 25.11.2018  
Anne Rørholm Sørensen, født 05.09.1953, døbt 11.04.1971 i Tølløse, døde 28.11.2018

# Færre præster i BaptistKirken, eller?

Otte præster i den aktive alder er forsvundet ud af BaptistKirken de seneste år. Alene i årets første måned har tre menigheder taget afsked med deres præst.



Nogle af BaptistKirkens og Missionsforbundets præster samlet på Lindenberg, sommeren 2018

» Kort sagt er der brug for åndelig vejledning af menighederne og nogen at stå til ansvar overfor og hente inspiration hos. «

»» Det er menighedernes kernekompetencer, det kniber med – nemlig at skabe rammer, hvor mennesker bliver efterfølgere af Kristus. ««



[≡] Lone Møller-Hansen

[📷] Jonathan Hadberg Stephansen

### Bethelkirken

Henrik Holmgaard stoppede som præst i Bethelkirken i Aalborg til nytår. Han skal dels koncentrere sig om at skrive sin ph.d. i Amsterdam, dels får hans vision for »Studiecenter for Menighedsbaseret Teologi« nu ben at gå på. Lars Midtgaard er stadig ansat som præst på fuld tid. Menighedsrådets formand Steen Andersen siger om en afløser for Henrik: »Hvem siger, vi skal have en ny præst? Vi undersøger, hvad vi egentlig har behov for som menighed. Mange af behovene kan vi klare frivilligt. Måske bliver det flere ansættelser på deltid med hver sit arbejdsområde.«

### Tølløse

Allan Ibsen stoppede 1. februar efter 22 år og er ansat i Nørresundby-Vodskov menighed, så han forsvinder heldigvis ikke ud af præstetjenesten i vores kirkesamfund. Menigheds-

rådets daværende formand Per Christiansen fortæller: »Vi er i gang med at lægge en strategi for ansættelse af en fuldtidspræst.«

### Lyngby

Rikke Nilsson stoppede som præst til nytår, da menigheden har skåret præsteansættelsen ned til 50 %. Det kan hun ikke leve af. Rikke Nilsson vil stadig gerne prædike rundt i menighederne, når hun må for A-kassen.

### Roskilde

Claus Bækgaard skifter til sommer fra Baptistkirken i Roskilde til pinsekirken Bykirken i Odense. I Roskilde er Jakob Vagner også præst. Menighedsrådets formand Gitte Prøhl siger: »Vi er heldige at have flere præster og lægprædikanter i menigheden. Vi har sat penge af til en 'giv-et-år medarbejder' og til en halvtidsstilling. Om vi skal ansætte yderligere en præst, ungdomspræst eller børne-ungdomsleder er endnu ikke afgjort.«

### Silkeborg

Poul Asger Beck er blevet folkekirkepræst i Viborg Stift efter præstetjeneste i Silkeborg Baptistmenighed. Søren Grarup fortæller, at de her tager den med ro, selvom de nu står uden præst. Der er lagt program for første halvår af 2019. Tanken er, at der fortsat skal være gudstjeneste hver anden søndag med prædikanter, som menigheden vil være glade for at høre.

### Farvel til flere

De seneste år har vi mistet andre yngre præster: Thomas Willer, præst i Kristuskirken/regen på Nørrebro, blev menighedsplanter for Vineyard i Aalborg. Jacob Broholm Møller forlod Baptistkirken for et par år siden for at blive sognepræst på Midtsjælland. Han var præst i Karmelkirken, som ikke har fundet en efterfølger.

Claus Mester, Camilla Westen og Jørgen Jürgensen er også stoppet som præster hos os.

### Kun 11 præster på fuld tid

Udfordringen i regnskabet er, hvem man tæller som præster. Er det kun dem, der får løn? Egentlig er vi jo alle præster.<sup>1</sup> Men går vi efter Baptistkirkens Håndbog, tæller vores kirkesamfund nu 32 præster, heraf 19 i danske menigheder og af dem er kun 11 fuldtidsansatte. Mange menigheder har ikke råd til at ansætte en præst og klarer sig med en menighedsleder, lægprædikanter og hjælp fra andre præster.

Den modsatte tendens ses i migrantmenighederne. De har stort set alle fået en eller flere præster, ofte på frivillig basis eller til nedsat løn. Der er nu 16 internationale præster fordelt på 13 menigheder, heraf otte chin-præster og fem afrikanske præster.

### Hvad nu?

Lasse Åbom fra Tjeneste- og Uddannelsesudvalget og præst i Aarhus siger: »Vi har en usund kultur omkring menighedernes iden-

1 Johannes' Åbenbaring kap. 1, vers 6: »Jesus Kristus ... har gjort os til et kongeligt folk, til præster for Gud ...«

»» Vi undersøger, hvad vi egentlig har behov for som menighed. Mange af behovene kan vi klare frivilligt. ««

→ titet. De skal stadig være selvbestemmende, men de har brug for åndelig vejledning, så andre har taleret ind i deres liv, ligesom vi som enkeltpersoner har brug for det. Kort sagt er der brug for åndelig vejledning af menighederne og nogen at stå til ansvar overfor og hente inspiration hos.«

### Ny struktur?

»Den nuværende struktur i BaptistKirken bør revideres«, mener Lasse Åbom. »Vi bruger for meget tid på store møder, hvor der ikke reelt drøftes noget.« Claus Bækgaard siger om præsternes rolle: »Så godt som alle præster har efterhånden valgt landskonferencerne, især LK2, fra. Det opleves som spild af tid. Det er en misforstået lægmandskirkelig tænkning, at alt skal gå uden om præsterne.«

BaptistKirkens Tjeneste- og Uddannelsesudvalg har lavet en trivselsundersøgelse blandt præsterne. En af konklusionerne var, at flertallet af præsterne fandt deres primære faglige fællesskab udenfor BaptistKirken. Baptistpræster er generelt ikke nære kolleger. Hvorfor? Udfordringen bliver ikke mindre af, at næsten

»» Vi er i gang med at lægge en strategi for ansættelse af en fuldtidspræst. ««

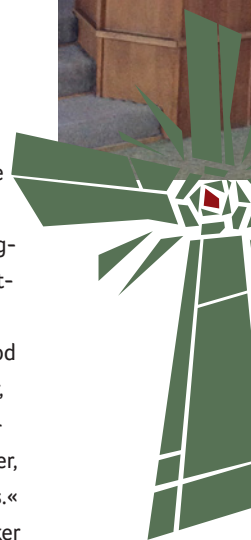
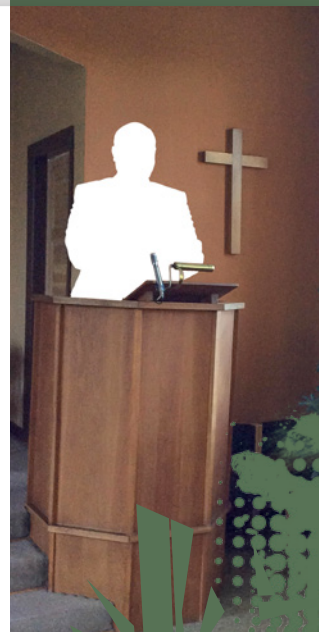
halvdelen af præsterne i BaptistKirken er migrant- eller internationale præster, der ikke har noget reelt fællesskab med de danske præster.

### Fremtiden?

Lars Midtgaard, præst i Bethelkirken Aalborg, er bekymret: »Vi er mest optaget af at få vores lokale menigheder til at fungere. Ansvarfølelsen for det fælles og nationale – og kaldet til at give BaptistKirken krop – kan ligge på et meget lille sted. Måske er vi præster et spejl af, hvordan det ser ud i vores lokale menighed i forhold til det nationale fællesskab?« Og han fortsætter: »Vores nationale udfordring kan kun løses, hvis vi lokalt er klar til selv at blive en del af løsningen. Det handler ikke om at pege fingre ad ledelsen, landskonferencen eller generalsekretæren, for der vil altid være flere fingre, der peger tilbage på os selv.«

Lasse Åbom peger på opmuntring og muligheder: Stor tilgang og engagement i migrantmenighederne, stort engagement og høj kompetence i international mission og en god økonomi. »Vi er gode til at drive menigheder, men det er menighedernes kernekompetencer, det kniber med – nemlig at skabe rammer, hvor mennesker bliver efterfølgere af Kristus.«

Hvordan bliver vi bedre til at gøre mennesker til efterfølgere af Kristus? Vi står i en situation, der kalder på samtale og eftertanke. Lad os sammen søge Guds ledelse for fremtiden! Vi er jo alle præster for Gud ...



# Kig ind i skatkammeret på [www.baptist.dk](http://www.baptist.dk)

baptist.dk er det blad, du læser nu, men også navnet på den hjemmeside, hvor du kan finde aktuelle artikler og oplæg til debat.



[≡] Bente Christa Hansen

Det trykte blad udkommer fem gange om året med tematiske artikler. Det har en lang produktionstid, og derfor er der et voksende behov for aktuel information via nettet. Kig ind på [www.baptist.dk](http://www.baptist.dk) og se de nyeste artikler.

Du kan vælge mellem fem sektioner med overskrifterne: teologi, personer, debat, kirkeliv og internationalt.

Her finder du artikler om personer og menigheder, portrætter og reportager, orientering om det brede kirkeliv og aktuelle debatoplæg. Her er både evigtgyldige artikler om trosliv og aktuelle nyheder om baptister, om andre

» Vælg mellem fem sektioner med overskrifterne: teologi, personer, debat, kirkeliv og internationalt. «

kristne og om samfundet. Læs fx flere nye indlæg om dåben.

Her kan du også finde alle numre af bladet fra 2006 og til i dag, og du kan bruge søgefunktionen til at finde de emner, du har størst interesse i.

## Debatsektionen

Her ligger aktuelle artikler, der ikke kommer i det trykte blad. Her er helt korte kommentarer – og lange artikler med mere baggrund, end der er plads til i det trykte blad. Det er her, vi giver mulighed for at udfolde holdninger og argumenter.

## Torsdagstanker

Det er et nyt initiativ fra 2018, hvor forskellige skribenter med tilknytning til BaptistKirken

skriver en aktuel kommentar med afsæt i troen på Gud. »Torsdagstanker« udkommer hver torsdag kl. 6.00. En »Torsdagstanke« skal have indhold og »kant«, men samtidig være så kort, at den kan læses på mobilen, når der rulles gennem Facebook i en pause.

## webredaktionen

Mange bidrager med artikler og nyheder – og der er altid plads til flere, der har lyst til at skrive. Det løbende redaktionsarbejde sker ved tasterne hos Lone Møller-Hansen, Bente Christa Hansen, Pia Nielsen og Gitte Elleby.

## Facebook

Find [baptist.dk](http://baptist.dk) på Facebook – her kan du »synes godt om« siden og få meddelelser om og link til nye artikler på hjemmesiden.



» Læs fx flere nye indlæg om dåben. «

Brande Baptistkirke har sendt stafetten til **Holstebro Baptistkirke** med spørgsmålet:

# Hvad har deltagelse i KirkePlanterNet betydet for menigheden?

I Holstebro Baptistkirke samles hver uge en lille flok mennesker, børn og voksne, unge og gamle, med fokus på Jesus og hans kærlighed. Han hjælper os hver især til at bidrage i menigheden efter bedste evne og med de gaver, som Han har givet os.

[☰] Menighedsmedlemmer  
– redigeret af Vibeke Dalsgaard

[📷] Private

**V**i oplever, at deltagelsen i KirkePlanterNet (KPN) har betydet, at der er sket rigtig meget med vores kirke. Optimismen er kommet tilbage, og vi har i højere grad fundet ud af, hvad vi er gode til, og hvor vi ikke har en kernekompetence. Der har været mange aha-oplevelser, der er blevet omsat til konkrete ideer, mål og handleplaner gennem de seneste par år. Menighedsrådet har taget udgangspunkt i trekantsmodellen, som symboliserer vores relation op ad til Gud, ind ad til hinanden og ud ad til verden omkring os.

## Menighed uden ansat præst

Menigheden er uden ansat præst. Det lægger et kæmpe ansvar hos menighedsrådet: At sørge for at menigheden bliver bygget op i Guds ord og at samle menigheden til en enhed. Her er skriftstedet fra Efeserbrevet en fantastisk beskrivelse af vores menighed, og vi er alle dybt taknemmelig for den enorme indsats, menighedsrådet gør under ledelse af menighedens Herre.



## Menighedsrådets opgaver – og menighedens

Menighedsrådet har sat fokus på, at vi hver især skal prioritere stille tid med Gud, så vi bliver ladet op og ikke kører træet i menighedens opgaver. Den mest markante forandring er dog, at menighedsrådet er blevet bevidst om, at det ikke kun er dem, der skal trække læsset. Derfor bliver alle i menigheden – også børne-

» I trofasthed overfor sandheden og i kærlighed til hinanden skal vi vokse op til at ligne Kristus på enhver måde. Det er jo ham, der er hovedet for legemet, og under hans ledelse sammenføjes det og vokser i kærlighed, idet hver enkelt del udfører sin specielle opgave og derved hjælper til at knytte det hele sammen til en enhed. «

– Efeserbrevet kap.4, vers 15-16. – Bibelen på hverdagsdansk





» Menighedsrådet er blevet bevidst om, at det ikke kun er dem, der skal trække læsset. «

ne – nu inddraget i planlægning, visionsudvikling og udførelse af opgaver gennem transparent kommunikation.

Menighedsrådet besøgte under processen med KPN hvert enkelt medlem, og det har haft stor betydning. Alle har en særlig plads og værdi i kirken. Det fik hvert medlem til at tænke: Hvad kan jeg gøre for at få det til at fungere? Og hvor er min plads? Alle er blevet ansvarlige for, hvordan det går i menigheden. Opgaven kan være synlig eller mindre synlig, men for at det hele skal fungere, må alle arbejde med det, der ligger på hjertet – også selv om det er noget, der ikke er så nemt for den enkelte.

Vi har drøftet, at vi ikke så ofte kommer ud at missionere. Menigheden er lille, og det er svært at gøre noget organiseret. Alligevel kommer der jævnlige nye i kirken, som bliver

en fast del af menigheden. Herfra får vi at vide, at man føler sig velkommen.

### Personlige samtaler

Menighedsrådet har været rigtig gode til at afholde samtaler, hvor det har været spændende at blive interviewet. Det at få sat ord på, hvad man bidrager med, er sundt for alle parter, og det bringer nye ideer op til overfladen – ideer, som bliver realiseret. Der er fx oprettet søndagsskole og bibellæsegruppe igen. Der kan også være tidspunkter, hvor man ikke kan bidrage så meget. Her er alle gode til at opmuntre, så man gør, hvad man kan.

### Ånden får det til at ske

Menigheden har derudover oplevet, at det at have en målrettet vision, er godt. Det er også

fint at lave skemaer og få sat tankerne i gang. Det sætter tingene i perspektiv. Alle blev alligevel opmærksomme på, at det er Guds ånd, der skal virke igennem det, der bliver gjort, ellers kan det være lige meget – uden Helligånden virker det ikke.

Det bedste er, at alle har bevaret kærligheden til hinanden og til Jesus – trods stor forskellighed.

---

*Holstebro sender stafetten videre til Bethelkirken i Aalborg med spørgsmålet: »Hvad gør Bethelkirken for de unge, der flytter til byen for at studere – specielt, hvis de kommer fra baptisthjem? Venter I på, de kommer i kirken? Eller opsøger I uddannelsesstederne og andre netværk?«*

---

# Praktikant i Rwanda

Med nervøsitet og spænding landede jeg 8. august 2018 for sjette gang i Rwanda. Nu som praktikant hos BaptistKirken i forbindelse med 3K uddannelsen.<sup>1</sup> Internationalt udviklingsarbejde, kulturmøder og Rwanda har nemlig stået mit hjerte nær de seneste 5-6 år. Med SU på kontoen, et legat fra BaptistKirken og et par tunge kufferter var jeg klar til en praktik, hvor jeg kunne gøre en kæmpe forskel for mange udsatte mennesker!



[≡] Cecilie Mølbæk Jørgensen

[📷] Jonas Norgaard Mortensen

**M**in største opgave er at være tovholder på udviklingen af fase to af vores fælles landbrugsprojekt, *Terimbere*. Som formand for Yego-teamet<sup>2</sup> har jeg en del erfaring med Rwanda og partnersamarbejde, så jeg gik til opgaven med spænding og nervøsitet, men også med en forventning om, at det kunne jeg nok få styr på. Men jeg måtte sande, at jeg – som opvokset i Aarhus og uden viden om landbrug – havde meget at lære. Det gik dog godt, og vi har netop fået bevilliget 1 mio. kr. af Dansk Missionsråds Udviklingsafdeling.

## Kamp for en bedre fremtid

*Terimbere*-projektet gennemføres i Nymagabe i det sydlige Rwanda, hvor 52% af børnene er ramt af fejlnæring og mange lever under fattigdomsgrænsen. Her er jorden dårlig og folket utrolig fattigt. I projektet lærer folk at dyrke

jorden, spise sundere og at samle sig i små andelsgrupper. Sammen kæmper de for at gøre fremtiden bedre.

*På et besøg mødte vi en ældre kvinde, som havde formået at spare så meget op, at hun nu kunne købe en ko, så hendes børn og børnebørn kunne få frisk mælk hver dag!*



1 3K står for Professionsbachelor i Kristendom, Kultur og Kommunikation

2 YEGO: Baptistspejdernes og Baptisternes Børne- og Ungdomsforbunds fælles samarbejdsprojekt i Rwanda

» Jeg har fået ny viden og mod til at turde diskutere, udfordre og til at skubbe til grænser, for jeg ved, at i sidste ende er det dét, der gør forskellen. «

Det har været livsberkræftende at se deltagerne samles i marken og i låne- og sparegrupper og at opleve, hvordan tilliden vokser blandt dem.



### Samarbejde på tværs

Vi har en stærk partner i AEBR<sup>3</sup>, men de er endnu ikke klar til at stå alene. Sammen forstår vi at skabe positiv udvikling og at skabe sammenhold, dialog og udvikling både i AEBRs ledelse og i de lokale kirker og samfund. Det har været stærkt at opleve kolleger, som ikke altid arbejder under rimelige forhold set med danske øjne, men som alligevel gør en stor forskel.

Det var også min første arbejdsplads, hvor jeg gennem min uddannelse har haft en faglig viden – og dermed mandat til at blande mig. Til tider forstod jeg ikke AEBRs arbejdsform eller var uenig i den, men gennem diskussioner og samtaler er vi nok alle blevet lidt

klogere. Jeg har lært, hvordan vores vidt forskellige kompetencer kan samles i et positivt tværprofessionelt samarbejde, og hvordan vi i fællesskab kan rykke noget.

### Kultur mødet udvikler

Min primære motivation for at tage til Rwanda var at udfordre mig selv. Kunne jeg bo i et andet land alene? Kunne jeg bruge min profession og samtidig gøre en forskel? Det har til tider været svært, men jeg har fået ny viden og mod på at diskutere, udfordre og skubbe til grænser, for jeg ved, at det i sidste ende er det dét, der gør forskellen.

Kultur mødet er noget af det mest spændende ved at være i praktik, og jeg er blevet opmærksom på, hvor vigtigt det er, at vi anerkender hinandens kultur. At give hånd eller et akavet Rwanda-kram, når man møder folk, lange gudstjenester og at blive friet til af fremmede – det var alt sammen en del af

hverdagen. Det har været svært, og det har ikke altid været lige sjovt, men jeg har lært meget om mig selv, og jeg ved nu, hvor afgørende kultur og kulturforståelse er.

### Det var det hele værd

Efter min hjemkomst er det tydeligt for mig, hvor vigtig praktikken er. Jeg lærte ikke kun at bruge mine teoretiske kompetencer, men jeg fik også udfordret min personlighed og mine holdninger, og jeg lærte at stille dumme spørgsmål. Selvom det hele kunne virke dumt og ensomt nogle dage, så føler jeg alligevel, at jeg har fået lov til at være en del af noget større – og det er en fed følelse at have efter en praktik!

---

Læs en længere og mere personlig version af denne artikel på [www.baptist.dk](http://www.baptist.dk)

---

3 AEBR: Baptistkirken i Rwanda

# Dårlig til matematik

En mors fortælling om ikke at leve op til samfundets stræben

Stedet er mødelokalet for 6.b's skole-hjem-samtale. Overfor mig sidder to dygtige og engagerede folkeskolelærere, der roser min datters personlige udvikling. Hun viser sig nu at være i stand til at styre sine frustrationer i timerne, især i matematik.



[≡] Jamie Lynn Cunningham

[📷] Chris Liverani – Unsplash

Jeg har kæmpet stort set alene siden skole-reformen med at få mit barn til *ikke* at gå op i resultaterne af nationale tests, *ikke* at sammenligne sig med, hvor hurtige de andre tilsyneladende er, og *ikke* at gå i stå på målstyringens uoverskuelighed. For jeg har gået i skole i USA, og jeg kender på min egen krop, hvad konkurrence-mentalitet og status-stræben gør mod et barns trivsel og tryghed. Det kan ikke anbefales!

## Dum og langsom igen

Jeg følte mig dum og langsom igennem det meste af min barndom, især i matematik. Så min datters frustrationer siden 2. klasse – i form af tudeture, udbrud, højlydte suk, banken i bordet, osv. – var mit værste skolemareridt om igen. Både de daværende post-lockoutede lærere og far mente, at det måtte sikkert være, fordi amerikaner-gymnasielærer-mor pressede hende for meget med sine egne ambitioner – ikke fordi lektiemængden og sværhedsgraden var upassende, eller fordi hun skulle nå det hele hos mig.

## Fejl kan alligevel bruges

Derfor var den nye udvikling meget velkommen hos både mig og mellemtrins-lærerne! For at vise at de nu laver lektier også dér, mente hendes far pludselig ikke, at det gik så let hos ham. Herefter erklærende min datter: »Jamen far! Jeg forstår ikke dine forklaringer. Desuden vil jeg hellere, at du hjælper mig, ligesom mor gør! Hun hjælper kun, når jeg spørger hende. Det, hun siger, er helt forkert, men så kan jeg godt huske, hvordan jeg skal gøre det!«

Gud har ikke bedt os om at være perfekte, kun om at være dem, han har skabt os som. Især når det gælder matematik!



DANMARK  
PP

Magasinpost-MMP ID-Nr.: 46476

Afsender: Baptistskirken i Danmark, Lærdalsgade 7, st. tv., DK-2300 København S, ISSN 1901-4635